

Zpravodaj Salesiánského střediska mládeže Praha-Kobylisy

BŘEZEN 2023

*...aby mladí
žili rádi...*

Oratoř na horách

Pozvání Centra pro rodinu

Podívej se pod pokličku s Dominikem Vachudou

Okénko pro děti

Salesiánské středisko
mládeže - středisko
volného času, o.p.s.

A close-up photograph of several thin, brown cherry branches. The branches are covered with numerous small, bright red buds, some of which are beginning to open. The background is a soft, out-of-focus landscape with warm, golden-brown tones, suggesting a field or park in late autumn or early spring.

OBSAH

4 Oratoř na horách

6 Pozvání Centra pro rodinu

10 Máme nové auto

12 Benefice

14 Podívej se pod pokličku – Dominik Vachuda

24 Okénko pro děti

Použité obrázky ve zpravodaji:
vlastní archiv, freepik.com, pixabay.com
foto z titulní strany: kroužek Mladé kořínky

Trochu stříbra

„Rabíne, co si myslíš o penězích?“ ptal se jeden mladík učitele.

„Podívej se z okna,“ poradil mu učitel. „Co vidíš?“

„Vidím nějakou ženu s děckem, vůz tažený dvěma koňmi a vesničana, který míří na trh.“

„Dobrá. A teď se podívej do zrcadla. Co vidíš?“

„Co chceš, abych viděl? Vidím sama sebe, samozřejmě.“

„Nyní přemýšlej. Okno je vyrobeno ze skla, také zrcadlo je vyrobeno ze skla. Stačí nepatrná vrstvička stříbra na skle a člověk vidí jen sebe sama.“

Jsme obklopeni lidmi, kteří si svá okna proměnili v zrcadla. Myslí si, že se dívají „ven“, a přitom přemýšlejí jen o sobě. Nedovol, aby se okno tvého srdce stalo zrcadlem.

Bruno Ferrero, Příběhy pro potěchu duše

**Přejeme vám požehnané Velikonoce,
radost z nepatrných věcí a otevřená srdce pro druhé.**

tým Salesiánského střediska mládeže

Zpravodaj vychází obvykle čtyřikrát ročně.

V elektronické podobě je k dispozici na www.strediskokobylisy.cz/dokumenty/zpravodaje

Oratoř na horách

Letos jsme se s Oratoří opět vydali do Písařova užívat si horské prostředí krásných Orlických hor.

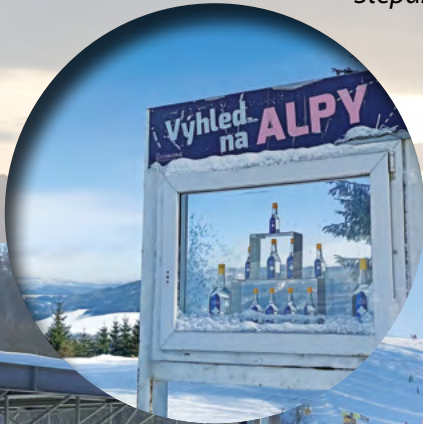
Podmínky pro nás byly přímo ideální. Svítilo nám sluníčko, mrzlo a sněhové podmínky byly tudíž skvělé. První den jsme sice měli obavy, protože kvůli zledovatělé silnici jsme se málem nedostali na faru, kde jsme měli zařízené ubytování, ale nakonec jsme tento problém překonali a vše zvládli. Kromě jízdy na svahu v Červené Vodě v areálu Buková hora jsme letos byli také na dvou výletech v okolí. První směřoval do blízkého Šumperku, kde jsme navštívili muzeum čarodějnických procesů se zajímavou interaktivní prohlídkou.

Kromě toho jsme navštívili také Olomouc. Zde jsme se podívali do Pevnosti poznání, kde si děti mohly prohlédnout a vyzkoušet mnoho zajímavých exponátů, a zároveň se tak zábavnou formou seznámit se zajímavostmi ze světa fyziky, biologie, dějepisu či astronomie a kosmonautiky. Ač se energie dětí (ale především vedoucích) během týdne

pomalu vyčerpávala, zažili jsme mnoho krásných chvil. A co se týče lyžování a snowboardingu – naučili jsme lyžovat úplné nováčky, zdokonalili jsme jízdu pokročilejších a mnoho lyžařů motivovali k tomu, aby za rok zkusili snowboard. Už se na něj příští rok těší.

Štěpán Štefl

Nabídka dopoledních seminářů Centra pro rodinu na jaro 2023

V rámci úterních dopoledních seminářů proběhnou v březnu až květnu následující setkání:

21. 3.

Marie Muchová

Jarní keramika I.

28. 3.

Michaela Pávová

Hejného metoda

4. 4.

Marie Muchová

**Jarní keramika II.
glazování**

11. 4.

Marcela
Kottnauer Trávníčková

**Logopedie dětí batolecího
až školního věku**

25. 4.

Alena Terezie Vítek

Život bez zraku

16. 5.

Václav Jiráček, SDB

Salesiáni

Hlídaní dětí je zajištěno a je v ceně seminářů. Semináře proběhnou v klubovně U Hrocha **vždy od 9.30**. Zájemce prosíme o přihlášení na eva.klimankova@strediskokobylisy.cz nebo na tel.: 777 182 712.

Večerní semináře pro rodiče

13. 4.

Marie Macounová

**Jak posílit odolnost
u sebe i u dětí**

11. 5.

Anna Ptáčková

**Lze skloubit rodičovství
a partnerský život?**

Večerní semináře probíhají **vždy od 18.30-21.00** v klubovně U Hrocha. Zájemce prosíme o přihlášení na blanka.malcova@strediskokobylyisy.cz, nebo tel.: 733 143 069.

**Přišla puberta,
jak ji v rodině přežít bez úhony**

9. 3. 2023**čtvrtek • od 18.30 h**

...aby mladi žili rádi...

CENTRUM
PRO RODINU

Centrum pro rodinu Salesiánského střediska zve rodiče s nejmenšími dětmi na

Rozjaření

Přivítejme společně jaro!

23. 3. 2023

Čtvrtek od 9.30 hodin
prostory Salesiánského centra

Program

- » jarní tvoření v klubovnách a podloubí
- » od 11 hodin společné zpívání a tanečky – venkovní areál
- » občerstvení u recepce; uvítáme, když přinesete kousek bučky, sušenky, apod.

Na akci není potřeba se hlásit.
Vstup zdarma.

Těšíme se na vás!

Setkání bezdětných aneb Když dítě nepřichází

*Možná již dlouho čekáte na své první či druhé dítě a to stále nepřichází.
Nevíte jak dál, cítíte se na to sami.
Rádi byste si popovídali s někým, kdo je na tom podobně...*

Srdečně zveme páry i jednotlivce
na pravidelná setkávání.

A co bude náplní?

- » Hlavně vzájemné sdílení s lidmi s podobnou zkušeností,
- » povídání s odborníky,
- » hledání odpovědí na nesnadné otázky.

Těšíme se na vás!

První setkání

Čtvrtek 30. 3. 2023 od 18.30 h

**Salesiánské středisko mládeže,
klubovna U Hrocha**

Bližší informace a přihlašování
blanka.malcova@strediskokobylyisy.cz
+420 733 143 069

Máme nové auto!

Pro nové auto jsme se rozhodli již dávno, hned poté, co se ukázalo, že dosti drahá oprava starého auta nebyla zcela úspěšná a auto začínalo být nebezpečné. Samozřejmě jsme potřebovali hodně velké auto, a ne zase moc staré. Prostě musí něco vydržet, když bude vozit mládežníky na akce, taťat věci na chaloupky a tábory a lyže dětem na hory. Jenomže ono taky chvíli trvá, než seženete to pravé ořechové. Když už koupě byla na spadnutí, chybělo nám do celkové částky za nové auto ještě 350 tis. Kč.

Na sehnání těchto financí jsme ale měli pouze 2 měsíce. Před Vánocemi už jsme přestávali mít naději, že částku dáme dohromady celou, i když nám již přispěla spousta dárců. Ale jak už to o Vánocích bývá, dějí se zázraky a lidé otvírají svá srdce.

V prosinci nám do cílové částky chybělo právě 136 tis. Kč, když se nám ozval dárc z Belgie, že si přečetl výzvu v našem Zpravodaji a Nadace jeho přátel částku, která nám chyběla, ve zrychleném řízení schválila. Peníze nám přišly dva dny před Štědrým dnem.

Auto bylo slavnostně požehnáno ve středu 25. ledna 2023 P. Markem Sklenářem, SDB v areálu Kobyliškého střediska a sešlo se zde kolem 50 dárců, kteří na auto přispěli. P. Marek nám také vysvětlil, co si máme přesně pod žehnáním auta představit. Ono se totiž požehnání vztahuje především na řidiče a pasažéry, kteří budou v autě cestovat.

Po žehnání auta jsme se přesunuli s účastníky do farního sálu, kde nám několik žáčků paní učitelky Oleny zpříjemnilo večer svým klavírním vystoupením a Dominik Vachuda přednesl krátkou prezentaci o chaloupkách a táborech, protože auto budeme využívat především na těchto akcích. A pak již následovalo občerstvení, na které se těšili především děti.

Ještě pár čísel na závěr: Auto stálo celkem 785 000 Kč. Od dárců na účet pro veřejnou sbírku bylo vybráno celkem 380 299,16 Kč, z toho Belgická nadace Josette's Smile přispěla částkou 136 511 Kč (5 800 EUR).

Zbytek byl uhrazen z vlastních zdrojů.

Obrovský dík všem, kteří nám přispěli na auto svým darem!

Už od začátku máme pocit, že toto auto je ještě něčím víc než jen kusem plechu s dobrým motorem. Je také ukázkou lidské nezištné pomoci, dárcovství, společným dílem, společnou radostí.

Eva Špačková

Milí přátelé,

srdečně vás zveme na benefici pro Salesiánské středisko mládeže – **Špačkův rodinný koncert**.

Benefice proběhne v kostele sv. Terezie v Praze-Kobylisích v úterý **25. dubna 2023** v 19.30 hodin. Uslyšíte známé klasické skladby v podání Špačkovy rodiny – **Josef Špaček sen.** (violoncello), **Josef Špaček jun.** (house), **Petr Špaček** (violoncello), **Jana Špačková** (flétna, klavír), **Jakub Špaček** (klavír, house).

Prodej vstupenek je zahájen od března 2023 na recepci Salesiánského střediska mládeže ve všední dny. Rezervace je možná na spackova@sdb.cz, nebo

734 648 946. Při rezervaci prosím uvádějte řadu a místa, vyberte z plánku zde: www.strediskokobylisy.cz/benefice

25.4.2023
kostel sv. Terezie Praha-Kobylisy
od 19.30 hodin
Špačkův rodinný koncert
BENEFICE
pro Salesiánské středisko mládeže v Praze-Kobylisích

Vstupenky v prodeji na recepci Salesiánského centra, Kobyliské nám. 640/11, Praha 8-Kobylisy ve všední dny 8–20 h

Jana Špačková
flétna

Josef Špaček ml.
house

Josef Špaček st.
violoncello

Rezervace
spackova@sdb.cz
+420 734 648 946
+420 283 029 311
www.strediskokobylisy.cz/benefice

Výtěžek z benefice bude věnován na činnost s dětmi v Salesiánském středisku mládeže.

Salesiánské středisko mládeže – veřejně prospěšná organizace, z.ú.s.č.

Vstupenky je možné hradit i převodem na číslo účtu veřejné sbírky: 2501751397/2010 (Fio banka). Více informací najdete na našem webu.

Výtěžek z benefice využijeme pro děti na tábory a chauloupky.

VEČER PŘÁTEL STŘEDISKA

Večer přátel střediska proběhne v květnu. Účinkuje **Smyčcové kvarteto českých filharmoniků**. Akce je určena na poděkování pro dárce a dobrovolníky, kteří v roce 2022 a 2023 podpořili Salesiánské středisko mládeže.

Pokud jste anonymním dárce (tzn. nemáme na vás žádný kontakt, jméno bohužel nestačí), a máte zájem se akce zúčastnit, prosím, napište nám na e-mail: spackova@sdb.cz, zašleme vám na akci pozvánku.

Jak poznáte, že na Vás nemáme žádný kontakt? Během měsíce prosince 2022 Vám od nás nepřišlo vánoční přání dopisem ani e-mailem.

Těšíme se, že se poznáme i s Vámi!

Eva Špačková

Podívej se pod pokličku! 4

V tomto věku je nejdůležitější doprovázení mladých, aby našli smysl ve svém životě.

Dominik Vachuda
vedoucí Programů křesťanské výchovy

V Kobylisích ho asi všichni znají. Nejspíš již patří k „úterkovému“ inventáři a nikdo si úterkovou mši pro mladé nedovede představit bez Dominika, který v roli ministranta a akolyty pomáhá u oltáře. Ale nedělá jenom to. Kromě práce v Oratoři se stal vedoucím relativně nového sektoru s názvem Programy křesťanské výchovy. Co to všechno obnáší a jak Dominik zvládá skloubit všechny svoje činnosti a pracovní náplně, se dočtete v našem rozhovoru.

Dominiku, tvůj sektor – Programy křesťanské výchovy – je poměrně mladý. Kdy vznikl, jak a proč?

Sektor vznikl v roce 2018, kdy pod sebe zahrnul pravidelná setkávání mládeže Úterky u Terky, některé chaloupky (dříve zvané mimosektorové¹) a tehdejší společenství mládeže a vznikající spolča 14+. Dříve tyto aktivity nebyly

¹ Salesiánské středisko mládeže je rozděleno na sektory – Kroužky, Oratoř, Vrtule, Centrum pro rodinu a od roku 2018 se k nim přidalo PKV. Některé z těchto sektorů pořádaly vlastní chaloupky. Zároveň vznikaly i mimosektorové chaloupky, které vedli externisté, kteří nepracovali v Salesiánském středisku mládeže jako jeho zaměstnanci, ale jako dobrovolníci se podíleli na vedení chaloupek. Sektorové chaloupky vedli vedoucí, kteří ve středisku zaměstnaní byli a jejich chaloupky spadaly přímo pod činnost jejich sektoru (např. zaměstnanci Oratoře jezdili na vlastní chaloupku atd.).

zastřešené, zároveň se začínaly ozývat hlasy, že je to pro věřící mládež málo a ve středisku se začínala řešit otázka mládeže 14 +. Na základě toho všeho se rozhodlo, že se vytvoří nový sektor, který bude pracovat pod střediskem – Programy křesťanské výchovy (dále jen PKV). PKV v současné době zahrnuje Úterky u Terky, chaloupky PKV, kterých je v tomto roce deset, a spolča – ty jsou čtyři. Bylo to z toho důvodu, aby se to nějak zaštitilo, aby se tomu dala nějaká kultura. Takže jsem byl jedním z těch, kteří stáli na začátku PKV.

Takže do roku 2018 to vše fungovalo nějak samo?

A ta činnost byla pod farností?

Úterky byly spíše napojeny na farnost, v úterkovém týmu byli dobrovolníci a salesián, propojení se střediskem bylo spíše menší. Mimosektorové chaloupky byly před rokem 2018 zajišťované Vaškem Jiráčkem, tehdejší ředitelem střediska a Libečkem (Tomáš Kubalík, SDB). Byla také snaha vytvářet nějaká spolča.

A nebyly dřív Úterky spíše v rukou laiků?

Jak se to vezme. V 90. letech, když byl

kobyliským farářem salesián P. Kája Herbst, vznikla tradice, kdy se v úterý scházela mládež na rytmické mši svaté, kde poté měl Kája katechezi. Po jeho odchodu si pak tato setkávání procházela asi různými změnami. Úterky jako takové vznikly v září 2002 z iniciativy laika Lukáše Matyše, který začal více promýšlet, jak dát úterním setkáním ucelený program.

A chodí teď na Úterky nějaký salesián pravidelně?

Ano, P. Vašek Jiráček je nyní v úterkovém týmu. Zároveň jsou salesiáni i salesiánky ve spolčích a na chaloupkách. V jednom spolču je zapojený P. Jenda Fojtů a ve druhém Hanka Gennertová. A v těch, co nyní připravujeme, bude zapojený P. Petr Boštík a Michal Svoboda. Tito, a ještě další pak ještě jezdí na chaloupky.

Jak ses dostal k této práci? Dělal jsi v této oblasti již dříve ve farnosti?

Já jsem byl v této farnosti pokřtěný v roce 2014. Od začátku školního roku 2014/2015 jsem se zapojoval v kurzech Alfa pro mládež. Potom jsem byl pozván do Úterků, tam jsem se začal angažovat ve školním roce 2015/2016. Úterky se ale postupně vyvíjely. Prošli

jsme si tam fází demokratickou, kdy jsme neměli hlavního šéfa (druhé pololetí roku 2015/2016), pak se to zase změnilo na jednoho šéfa (školní rok 2016/2017). Jednu dobu (školní rok 2017/2018) byly Úterky propojené s Alfou pro mládež, protože to dělali stejní lidé, takže to pak mělo v podstatě dva vedoucí – Filipa Vodrážku za Alfu a mě za Úterky. Prostě se to tak různě měnilo. Pak jsem sám Úterky vedl od školního roku 2018/2019. Danovi Blažkovi jsem vedení předával před létem 2020. Na chaloupky jsem začal jezdit jako vedoucí od roku 2016.

Jako vedoucí PKV máš tedy hodně úkolů. Co všechno máš v sektoru na starosti?

Celkově koordinaci všech tří aktivit v PKV – Úterky, chaloupky a spolča. Úterky pak mají vlastního koordinátora Dana Blažka, který má k sobě tým. Takže jsou relativně samostatní, já osobně se snažím doprovázet Dana v jeho vedení týmu nebo mu předávám informace z porad střediska a farnosti nebo co se děje ve světě chaloupek a spolč.

Stejně jako Úterky, tak i chaloupky a spolča by měly mít svého

koordinátora, kterého nyní dělám já, jak u táborů, tak u společenství mládeže. Každá chaloupka i spolčo má svého hlavního vedoucího a svůj tým. Takže mám na starosti, jak proběhne léto, odbavuji chaloupky, jezdím na ně, přes rok pak míváme setkání vedoucích. U spolč pak máme také pravidelná setkávání, abychom se informovali o tom, kde se co děje nebo mi teď hodně času zabrala organizace nových spolč 14+, z nichž jedno povedu. Vedle toho mám na starost online schránku důvěry pro mládež a schránku důvěry u klubovny U Šakala. Někdy se na mě obrazejí někteří lidé o radu nebo podporu, takže se je snažím nějak doprovázet. Do toho také jezdím jako lektor na dvouletý kurz Salesiánští animátoři, který má na starosti Petr Boštík z provincie, protože tam jezdí naši mladí.

Jak funguje schránka důvěry?

Online schránka důvěry funguje od minulého roku a lidé se k ní dostanou buď přes web střediska nebo přes sociální sítě Úterků. Schránka důvěry u klubovny U Šakala je novinkou, chystá se její propagace. Obě schránky (další jsou v Oratoři a ve Vrtuli) fungují na zásadě toho, že tam může

každý (a to i anonymně) napsat, co řeší, zpětnou vazbu k nám či jakýkoliv jiný vzkaz. Vzkazy se pak zveřejňují do dvou týdnů na nástěnce i s odpověďmi a je třeba se jimi zabývat. A když se na mě někdo obrátí osobně, někdy jej posílám nebo doprovodím do Virtule, protože tam jsou větší odborníci. A přeci jen mladí, ať už kosteloví nebo nekosteloví, řeší podobné obtíže.

vznikla dvě, v tomto roce otevřeme také dvě). 1. rok je ve spolču takový zajížděcí, mají zahajovací letní akce, přes rok se pak mladí scházejí na schůzkách a jezdí na další akce. 2. rok je lidem ze spolč nabídnuta možnost účastnit se kurzu Salesiánských animátorů – kurz je dvouletý a probíhá o víkendech. 4. rok pak mají zájemci možnost začít se připravovat

Postupně ve středisku vznikala koncepce práce s mládeží 14+. Můžeš o tom něco říct, vysvětlit nezasvěceným, co to je a proč tato koncepce vznikla?

Koncepce 14+ vznikla v roce 2018 z toho důvodu, že tehdy téměř všechny střediskové aktivity byly určené pro děti do 15 let. Ale co s nimi pak dál? Tak se začalo více přemýšlet nad tím, jak více koordinovat a zajistit, aby tu byly malé skupinky pro mládež. To bylo i spojené s tím, že Úterky si tehdy procházely krizí, kdy sice na setkávání docházeli někteří mladí, ale řada dalších se ze Salesiánského centra ztrácela.

Takže se vytvořila Koncepce 14+. Jednou za dva roky vznikne spolek mládeže (resp. před dvěma lety

» jako Staříček Stuchlý

na svátost biřmování, kdy příprava je jednoletá. V průběhu těchto let (ale i pak) se mladé snažíme zapojovat i do dalších aktivit Salesiánského centra jako např. vedoucí na chaloupkách, na Útercích, na příměstských táborech nebo na kroužcích. A po těchto čtyřech letech je pak zvezme do vedení nových spolč.

Ale není to tak, že by museli povinně všichni na kurz Salesiánští animátoři?

Ne, to ne, to je dobrovolné, i spolčo a příprava na biřmování jsou samozřejmě dobrovolné.

A kdo vede spolča?

V týmu je alespoň jeden salesián nebo salesiánka a několik animátorů. Spolča, do kterých nyní probíhalo přihlašování, tak budou specifická tím, že poprvé je povede, vedle starších vedoucích, i nová generace animátorů, která nám vyrostla z prvního spolča 14+, z tzv. Výbuchu.

Kolik mladých se teď přihlásilo do nových spolč?

46 lidí.

Tak to je pěkné. A kolik jich vydrží, jakou s tím máte zkušenost?

Například ze spolča Výbuchu – z původních dvaceti vydrželo asi deset. V dalších spolcích je zatím úbytek menší, ale myslím, že to patří k životu, kdy si každý hledá svoji cestu a rozhodne se třeba nechodit do spolča, protože se chce věnovat něčemu jinému. Což mi přijde správné, když si člověk zvolí svoje priority.

A ti, co zůstali z Výbuchu, ještě se pořád schází?

Chodí teď na biřmování. Je jim kolem 18–19 let. Biřmovanci se schází pravidelně na svých schůzkách za doprovázení salesiánů Radka Gottwalda a Michala Svobody a salesiánky Zdeňky Korousové. Zároveň část výbuchářů se zapojuje do dalších aktivit střediska a farnosti, někteří z nich povedou nová spolča.

Takže nejdůležitější bylo podchytnout mládež v tom krizovém věku kolem 15 let, kdy tady pro ně nic nebylo?

Myslím, že v tomto věku je nejdůležitější doprovázení mladých, aby našli smysl ve svém životě. Aby jim nikdo neříkal, co mají dělat a nedělat, ale aby byl někdo, kdo je bere jako partnery, kteří společně hledají

cestu. Osobně si ale myslím, že před rokem 2018 tu byly aktivity i pro pubertáky, jen nebyly tolik vidět. Byla a je tu Oratoř a Vrtule, byly tu Úterky. Co tu scházelo byla skutečně nabídka spolč, ty se tvořily spíše spontánně. Přeci jen spolčo je více o menší skupině podobně starých lidí, kteří mezi sebou budují vztahy, řeší podobné věci, spolčo jako takové je více zaměřené na otázky života a víry. A velký zájem na vytvoření spolč měli také rodiče.

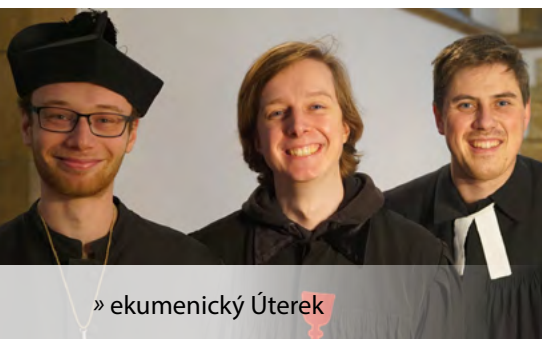
Jak do toho zapadají Úterky u Terky? Mají nějaký nastavený systém?

Každé úterý je mše sv. s kapelou. Mše sv. je sloužená za mládež a pro mládež. 1. úterek v měsíci je Velký úterek, který má nějaké téma s pozvaným hostem. 3. úterek je modlitební, můžou to být třeba chvály a další úterky, to jsou schůzky spolč. Pak jsou tady i taneční večery – ty jsou dvakrát až třikrát do roka. Pořádáme i jednodenní duchovní obnovy. A úterkový tým pořádá i Odpoledne pro mladé, která navazují na nedělní oratoře. Na všechny tyto aktivity mladí ze spolč i mimo ně mohou chodit.

Jak vybíráte témata pro Velké úterky? Jak hledáte hosty?

To funguje tak, že na konci školního roku dáme účastníkům úterků dotazník na zhodnocení uplynulého roku a zároveň se ptáme, co by chtěli za další témata na příští školní rok, a to si zpracujeme na jednodenním plánování. Koordinátor Úterků, příp. já nebo někdo z týmu shání hosty k jednotlivým vybraným tématům. Pak také záleží na časových možnostech pozvaných hostů, zda se mohou setkání na Útercích zúčastnit. Když se ukáže, že je potřeba probrat nějaké téma víc, můžeme z tohoto tématu udělat třeba dva velké Úterky, jak jsme to udělali při tématu LGBT.

» ekumenický Úterek

Jak už jsme se několikrát zmínili, ty máš na starosti chaloupky. Ale, co to znamená, že je máš na starosti? Účastníš se některých

chaloupek i jako vedoucí? Objíždíš v létě úplně všechny chaloupky?

To nejde stihnout. Chaloupek, které mám na starosti, je 10. Za léto stihnu navštívit asi 5 z nich. Snažím se být na chaloupce alespoň jeden celý den. Takže přijedu na chaloupku odpoledne, další den strávím celý na chaloupce, třetího dne odjíždím. Na místě se snažím zapojit do programu. Jsem tam především proto, abych podpořil vedoucí, abych viděl, jak pracují s dětmi, abych jim poděkoval, abych se pobavil s dětmi. Abych prostě viděl, co se na chaloupce děje. Je to ale asi trochu jiné, než když dřív jezdili po chaloupkách za totality salesiáni. Salesián-kněz, když přijel na chaloupku, mohl vyzpovídat, slavit mši svatou, řekl slůvko a odjel. To já jako laik samozřejmě nemůžu. Proto se snažím zapojit jinak, pomoci, kde se dá, mít večerní modlitbu a slůvko nebo se zapojit do her. Kde tedy často hraju záporáky. :-)

Ale ty ještě jezdíš i na svoje chaloupky.

Když můžu, tak jezdím na chaloupku s Oratoří na celý týden, protože v Oratoři pracuji. Minulý rok jsem ještě jel na akci se společem Výbuch, kde

jsem byl jako vedoucí. Toto léto mě čeká zahajovací akce mého spolča, pro druhé, které povede Míša Kolářová, tak budu připravovat program. S Míšou jsme se dohodli, že si navzájem uděláme program, abychom znali lidi z obou spolč. A pak budu objíždět chaloupky, které mám na starost, jako třeba Eldorado, holčičí a klučičí chaloupky, Zažij! atd.

Kdy začínáte chaloupky plánovat a připravovat na ně program?

Každá chaloupka to má jinak. Já jsem zažil chaloupky, které se plánovaly rok i chaloupky, které se plánovaly

měsíc před termínem zahájení, takže to je velmi individuální a záleží to na hlavním vedoucím a jeho týmu.

Kromě toho, že jsi vedoucím jednoho ze sektorů střediska, pracuješ na malý úvazek i v Oratoři. Dá se to všechno skloubit dohromady, dá se to zvládnout?

Malý úvazek to úplně není, jsem v Oratoři na půl úvazek. Pracuji zde jako řadový volnočasový pedagog. Jsem mezi dětmi, hrajeme spolu hry, povídáme si spolu o tom, co děti řeší. A když narazíš na nějaký problém, tak

je posíláš za sociálními pracovníky? To záleží na tom, co to je. Pokud se někdo někde s někým nepohodne, vyřeším to sám nebo s kolegy. Za což jsem rád, že jsme v Oratoři jako tým. Jinak my máme své oratorní porady týmu, kde problémy řešíme. Pokud je potřeba dítěti pomoci, tak je můžeme doprovodit do Vrtule nebo za jinými odborníky.

A ten zbytek úvazku?

Zbytek mého úvazku pokryje činnost v PKV. Neustále se ale ta práce rozšiřuje. Začal jsem chodit teď i na porady farnosti. Bylo to potřeba, protože

PKV by v klasické farnosti spadalo pod farnost, protože je to vlastně pastorece mládeže. Tady máme středisko, takže PKV je vlastně jedním ze spojovacích mostů mezi farností a střediskem. Je dobře, že je tady nějaký prostor, kde se můžeme domlouvat.

Co tě na tvé práci nejvíce baví?

Když vidím, jak u dětí v Oratoři, tak u animátorů nebo u mladých ze spolč, jak se posouvají, jak rostou. Pak jsou to takové maličkosti, jako třeba, že jedna holčička z Oratoře si konečně zapamatovala mé jméno. Mám radost, když vidím u těch dětí i třeba jen malé krůčky vpřed. Některé z nich považují Salesiánské centrum za svůj druhý domov. Také mě baví, že ta moje práce je velmi různorodá. Částečně jsem pracovník administrativní, pedagogický, pastorační, částečně manažer. Velmi mě také baví potkávat se s lidmi, se kterými pracuji.

Co tě naopak štve? Nebo vůbec nebaví.

No, já jsem cholerik a snadno vybuchnu, ale málokdy se pořádně naštvu, jako fakt naštvu.

» na oratorním pohodovém víkendu

A co třeba kluci, když se v Oratoři poperou?

U mě je to takový cholerický vnitřní výbuch, který se přemění na důrazná slova: „Co to tady je?! Jdeme si promluvit! A zvlášť!“ Ale to mě neštve. Mě vlastně výchovné problémy řešit baví. Nejvíc energie mě asi bere administrativa, vyřizování mailů – to mě nebaví. A také mě zasmuší, když vidím, jak si lidi občas mezi sebou nerozumí a jak věci, které by šly vyřešit tak, že si lidi jen promluví a řeknou si, co cítí a co potřebují, tak mezi nimi hnijí a přinášejí další problémy.

A teď malý rychlokvíz

Oblíbená kniha: Malý princ,
Zeměplocha

Jídlo: cheeseburger v půl jedné ráno na Ípáku, Moravský vrabec se špenátem a brambor

Zvíře: pes

Dopravní prostředek: vlak, tramvaj
Neoblíbený dopravní prostředek: letadlo

Oblíbený film: Hvězdné války

Barva: Žlutá

Země, kterou by chtěl Dominik, jen v případě nějaké výhry, navštívit: Norsko, Afrika

Dominiku, moc děkujeme za rozhovor i za práci, kterou děláš.

*Rozhovor s Dominikem Vachudou
vedla Katka Jelínková,
text připravila Eva Špačková*

Mravenec a sněženka

Janička šla s maminkou ze školy, poskakovala a radovala se z jarního sluníčka, které již dostatečně hřálo na to, aby se mohlo říct, že konečně přišlo jaro. „Mami, co je to za kytičku? Jak se jmenuje?“ Janička se sehnula k zemi a jednu bílou krásku utrhlá.

„To je sněženka. Má krásné jméno, vid!“

„Krásné, jako nějaká princezna. Že vymyslíš pohádku o Sněžence!“ dychtivě zaprosila Janička.

„Možná vymyslím, ale až večer, teď máme celé odpoledne ještě mnoho práce.“

Janička si radostně nesla svoji sněženku domů a ejhle, na lístku se objevil malý mraveneček. Setřepala jej na trávu.

„Podívej mami, už vylezl z hlíny i mravenec. Já mám nápad! Pováš mi pohádku o Sněžence a o mravenci.“

„Hmm,“ zamyslela se maminka, „ty mi tedy dáváš složité úkoly, ale třeba něco do večera vymyslím.“

Tak dlouho se vleklo Janičce odpoledne, už se tolik moc těšila na pohádku. Maminku přece vždy něco perfektního napadne. Naposledy povídala o drakovi, který zapálil dům a museli ho hasit požárníci. A byla to velká legrace.

Konečně přišel večer, maminka si přisedla k Janičce na postel a tím krásným maminkovským hlasem, který Janička měla tolik ráda, začala povídat.

Žila byla jedna krásná princezna, říkali jí Sněženka. Nosila bílé šatičky, protože bydlela v bílém království. Byla v něm věčná zima, ale krásná zima. Obalené stromy mrazivým dechem vytvářely nádherné aleje bílých krajek podél cest. Všechna jezera byla zamrzlá a na zemi ležel jiskřivý sníh, třpytil se jako nejdražší diamanty v královské koruně.

Princezna měla starou chůvu, maminka ji už dávno umřela a tatínek se o dívku moc nestaral. Měl tuze jiné práce s vládnutím. Jednou chůva holčičce vykládala o zemích, kde rostou čarovné

OKÉNKO PRO DĚTI

květy, kde dozrávají jahody a na stromech třešně. A Sněženka zatoužila v takové zemi žít.

„A proč chůvičko moje drahá, proč u nás je vše zmrzlé, pod sněhem a ledem. I když je to krásné, proč sluníčko tak málo hřeje, proč je v našem království věčná zima?“

„Povídá se, ale to už je tak dávno, když žil ještě tvůj prapradědeček, že on prý přikázal zničit všechna mravenčí hnízda, nesnášel mravence. Sotva začalo jaro a sluníčko zahřálo zemi, mravenci vylezli a všude pobíhali. Dostali se až do královské kuchyně a vlezli králi do medu, do cukru, a dokonce si troufli i na sýr. A to víš, král se rozzlobil a nechal všechny mravence vyhubit. Když se to dozvěděla mravenčí královna, rozčílila se tak mocně, že království začarovala do věčné zimy.“

„A může někdo to naše království vysvobodit?“

„Možná může, ale nevím, kdo by se o to chtěl pokusit.“

„A co musí splnit?“

„Jestli si dobře pamatuji, co mi říkala moje stará bába, tak musí najít živého mravence. Pak se znovu vrátí do země jaro.“

„Ale, jak by ho mohl někdo najít, když je všude zima?“

„To právě nikdo neví, a proto to ještě nikdo nezkusil.“

„Ale já to zkusím, já na to přijdu!“ vykřikla Sněženka a utíkala ven ze zámku.

Odhrabávala ručkou sníh ze země, ale zem pod sněhem byla zmrzlá, kopala nožkou do ledu, ale nepovolil. Smutně se vrátila zpět do zámku.

„Chůvičko, nevím, co mám dělat, nedokážu to.“

„Neboj se, až přijde správný čas, určitě na něco přijdeš.“

Ale správný čas nepřicházel, Sněženka se trápila čím dál víc. Až si toho všiml i pan král. A najednou si uvědomil, jak už Sněženka vyrostla, že už není malá holčička, ale slečna.

Hned si pomyslel, že by dcerka asi potřebovala nějakého ženicha, aby ji nebylo smutno, a tak nechal uspořádat ples, aby si Sněženka z nápadníků nějakého vybrala. A v té chvíli dostala Sněženka nápad.

Na plese nechala oznámit, že ten, který ji přinese živého mravence, toho si vezme za muže. Ať je to princ nebo obyčejný kluk. Princové se okamžitě

OKÉNKO PRO DĚTI

rozjeli do všech stran zmrzlého království hledat mravence, ale nemohli žádného najít. V království žil i jeden obyčejný dřevorubec, který měl moudrost schovanou pod čepicí. Věděl od svého dědy a ten zase od svého, že mravenci oživnou hned, jakmile se do země oprou první teplejší sluneční paprsky. Nejprve odházal ze země sníh, seškrábl led a foukal na zem, ale zem se ani nepohnula. Byla stále ledová. Najednou si všiml střepu ze džbánu, který se mu nedávno na dvorku rozbil. Do střepu se opíraly chatrné sluneční paprsky, ale když na střep sáhl rukou, zjistil, že se zahřívá a země pod sklem také. Hned přinesl z domu větší skličko. Podržel je těsně nad hlínou a čekal až se do skla ještě více oprou sporé paprsky zubatého sluníčka.

Země se konečně začala ohřívát a postupně začali ze země vylézat mravenci, kteří nahřívají svá tělíčka na slunci, aby pak postupně proteplili i vnitřek hlíny.

Předávali své teplo dál a dál, až se postupně mravenci dostali do celé země. Pomalu začínal roztávat sníh i led na jezerech a objevila se první tráva. Kouzlo mravenčí královny bylo zlomeno. Jen Sněženka nevěděla, jak se to stalo, nevěděla, kdo zemi zachránil, nikdo totiž do paláce mravence nepřinesl. Jezdila po celé zemi a všech se ptala, kdo zničil zlé kouzlo. Ale nikdo nevěděl. Až přišla k malé chaloupce na kraji lesa. Stál u ní mladý dřevorubec, díval se na velké mraveniště a povídal si s mravenci. „Dřevorubče, nevíš, kdo zachránil naši zemi od věčné zimy?“

„Přece tvůj nápad!“ usmál se na princeznu.

„Jak to můj?“

„Nikoho by přece nenapadlo hledat mravence. Ty jsi vymyslela ten úkol, ty jsi chtěla jako dárek mravence. Nejdůležitější je správná myšlenka.“

Sněženka se smutně zadívala na dřevorubce, který se jí zalíbil, hned, když jej spatřila.

„I když jsi mravence našel, přece jsi mi ho do zámku nepřinesl, ty asi za ženu nechceš princeznu, že?“ zeptala se smutně.

„Ale kdepak, já jsem jen nechtěl zahubit žádného mravence. Cestu do zámku by nevydržel a bylo by mu smutno po mraveništi.“

„Takže si mě vezmeš?“ usmála se Sněženka na dřevorubce.

OKÉNKO PRO DĚTI

„Vezmu, co bych nevzal, jen ti místo mravence dám jiný dárek.“ Mladík se sehnul k roztátému zbytku sněhu a podal princezně bílou kytičku.

„Ta je tak krásná, vyrostla na sněhu. Jakpak se jmenuje?“

„Co kdybychom dali květině tvé jméno – Sněženska.“

Princezna podala ruku svému dřevorubci a společně kráčeli jarní krajinou, posetou sněženkami, na zámek. Král je oba radostně přivítal a slíbil, že nechá udělat nový rodový erb.

A víš Janičko, co na tom erbu bylo namalováno?“

„Ano, vím! Víím!!!“ křičela Janička ze všech sil, „přece sněženska a mravenec!“

„A co si z pohádky zapamatuješ?“

„Že ze všeho nejdůležitější je vlastně ten nápad. A on se vždycky někdo najde, kdo s tím nápadem nakonec pomůže.“

„Možná by sis mohla zapamatovat ještě i něco o mravencích.“

Mravenci se probouzí po zimě již v únoru nebo březnu, hned, jak se do mraveniště oprou první teplejší sluneční paprsky. Na povrchu mraveniště se objeví shluky mravenčích dělnic. Jsou to tzv. mravenci teplonoši, kteří nahřívají na slunci svá tělíčka a těmi postupně proteplují i vnitřek mraveniště. V krátké době vyhřejí mravenci vnitřní část mraveniště až na 24–27 °C.

Při teplejším počasí pak mravenčí dělnice začnou opouštět mraveniště a vyhledávat v jeho blízkosti potravu. I přes dlouhé zimní období si pamatují, kde by nějaké jídlo našly.

Často si také opravují nebo znovu staví zimou poškozená hnízda.“

„U babičky za domem je také jedno mraveniště.“

„Tak ho můžeš pozorovat a určitě zjistíš ještě mnoho zajímavých věcí o mravencích.“

Ale teď již hezky spinkej a celou noc můžeš ve snu něco pěkného vymýšlet, přeji ti jen samé dobré nápady!“
Maminka se sehnula, políbila dcerku na čelo a popřála dobrou noc.

OKÉNKO PRO DĚTI

Úkoly pro děti

1. Pozoruj mravence a napiš krátce, co tě na mravencích zaujalo.
2. Namaluj mravence
3. Vyfoť mraveniště

Všechny splněné úkoly pošli na e-mail: spackova@sdb.cz
do 30. dubna 2023. Všechny děti, které splní 3 zadané mravenčí úkoly, čeká odměna.

Křížovka

Tuk na chleba	■						
Odpor		■					
Celta	■						
Matka matky						■	
Pták zloděj						■	
Hmyz, který vyrábí med		■					
Chemický značka O	■						
Květina trvalka			■				

OKÉNKO PRO DĚTI

Pohádka od skřítků

Naši známí   Honzík a Martínek v zimě hodně a jezdili na . Dokonce stavěli . Když ale stavíte musíte mít dobré , jinak by vám omrzly . Raději se proto   vždy dobře oblékli a vzali si i pořádné . Když   postavili sněhuláka, zamysleli se. Něco mu chybělo. „Už to mám“, vykřikl Martínek, „ nemá !“ Co myslíte, že mu dali místo ? No přece mrkev! Nakonec ale vysvitlo , přišlo jaro a roztál.

Najděte 5 rozdílů mezi oběma sněhuláky

OKÉNKO PRO DĚTI

Spojte body podle pořadí čísel a vybarvěte obrázek.

Zdroj www.ddmrako.cz

Přidejte se a staňte se dárce Salesiánského střediska mládeže!

QR Platba

- » Pomáhá každý, i malý příspěvek. A pokud je pravidelný, víme, že s ním můžeme počítat každý měsíc. Číslo účtu Salesiánského střediska mládeže pro dary: **2001198943/2010** (Fio banka)
- » Rádi vám vystavíme potvrzení o poskytnutí daru.
- » Potvrzení rozesíláme našim dárčům na přelomu ledna a února pro dary zaplacené v předchozím kalendářním roce.
- » Dárce, na něž máme kontakt, pravidelně každý rok zveme na Večer přátel střediska. Budeme rádi, když jej s námi strávíte i vy!
- » Informace, dotazy, potvrzení o daru: Eva Špačková, e-mail: spackova@sdb.cz, tel.: 734 648 946, 283 029 311.

Na jaký účel svým darem přispíváte?

- » Děti mohou navštěvovat pouze za symbolický příspěvek 150 Kč / rok) Oratoř
- » po celý rok.
- » Děti a mládež od 12–22 let využívají zdarma sociální pomoc v klubu Vrtule.
- » Děti ze sociálně tíživých poměrů mohou navštěvovat doučování a kroužky po celý rok za symbolickou finanční spoluúčasť nebo zcela zdarma.
- » Na chaloupky, tábory, akce mohou odjet všechny děti, i ty, pro které by úhrada byla nepřekonatelnou překážkou.
- » Pokrýt náklady na dobrovolníky, kteří pomáhají na táborech s dětmi.
- » Můžeme zaplatit plyn, elektřinu, nájem, opravy hřiště.
- » Pořídíme dětem materiál na sport, keramiku, hudební kroužky.
- » Realizujeme mnoho seminářů, kurzů pro rodiče a poskytujeme poradenství pro rodiny v krizi.
- » Zdarma poradenství psychologa pro rodiny s dětmi, které mají výchovné a vývojové problémy.
- » Můžeme dětem nakoupit hračky a mnoho dalšího.
- » Zapojili jsme se také do pomoci ukrajinským dětem.

Děkujeme Vám všem, kteří podporujete naši činnost s dětmi a mládeží!

Nemůžeme dokázat, co by se (ne)stalo, kdyby u nás děti a mladí nezažívali atmosféru přijetí, porozumění a přátelství, hodnot tolik důležitých pro rozvoj člověka. ... ale víme jistě, že tím, co nabízíme, pomáháme psát jejich osobní příběh o naději; pro ně i pro společnost.

Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!

– 1. Kor 15,54 –

